II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 2. december 1998

om regionen Friuli-Venezia Giulias og den italienske regerings statsstøtte til fordel for virksomheden Seleco SpA

(meddelt under nummer K(1998) 4035)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(EØS-relevant tekst)

(1999/398/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 93, stk. 2, første afsnit,

under henvisning til aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, særlig artikel 62, stk. 1, litra a),

efter i overensstemmelse med førnævnte artikler at have opfordret de øvrige medlemsstater og andre interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger ([1]), og

ud fra følgende betragtninger:

I

(1) Virksomheden Seleco SpA (herefter benævnt »Seleco«), der lå i Pordenone, Friuli-Venezia Giulia (Italien) og havde 1 500 ansatte, arbejdede på markedet for elektroniske forbrugsvarer, særlig i tre sektorer: farvefjernsynsmodtagere, dekodere til krypterede programmer (betalingsfjernsynssektoren) og varer til erhvervsmæssig anvendelse (videoprojektorer og monitorer). Som andre virksomheder i denne erhvervsgren i Italien modtog Seleco regelmæssigt støtte gennem de sidste ti år ([2]) gennem det offentlige finansieringsselskab Ristrutturazione Elettronica (herefter benævnt »REL«) ([3]).

(2) I 1993 havde koncernen et tab på 77,5 mia. ITL (41 mio. EUR), hvilket overstiger de egne midler (60,6 mia. ITL i form af kapital og hensættelser). For at dække disse tab var der i begyndelsen af 1994 blandt aktionærerne opnået en aftale om dækning og indsprøjtning af ny kapital, der gik ud på delvis afskrivning af fordringer (16 mia. ITL), som REL havde over for Seleco (82 mia. ITL), støtte fra det offentlige finansieringsselskab Friulia SpA (herefter benævnt »Friulia«) på 13 mia. ITL samt fra offentlige banker og visse private banker, der var gået med til at tegne sig for en kapitalindsprøjtning på 9 mia. ITL fordelt i forhold til deres fordringer. Bidraget fra de offentlige banker androg 3,5 mia. ITL.

(3) De italienske myndigheder havde kun anmeldt støtten fra Friuli, der imidlertid var blevet udbetalt,

([1]) EFT C 373 af 29.12.1994, s. 5, og EFT C 155 af 20.5.1998, s. 24.

([2]) Ved beslutning C 20/91 (EFT C 166 af 3.7.1992, s. 6) godkendte Kommissionen REL's støtte til et dusin virksomheder i sektoren for elektroniske forbrugsvarer, hvoraf Seleco var den vigtigste.

([3]) Statens offentlige organ for omstrukturering af sektoren for elektroniske forbrugsvarer i Italien, hvis virksomhed var omfattet af beslutning af 17. januar 1984 og af 17. september 1985.

inden Kommissionen kunne udtale sig desangående. Denne støtte og den ikke-anmeldte støtte fra REL og de offentlige banker fik Kommissionen til heroverfor at indlede den i EF-traktatens artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure den 27. september 1994.

(4) Ved skrivelse af 26. oktober 1994, af 30. januar 1995, af 19. april 1995, af 7. juli 1995, af 25. august 1995 og af 19. november 1996 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om nærmere oplysninger om nævnte foranstaltninger.

(5) De italienske myndigheder svarede ved skrivelse, der ankom den 14. oktober 1994, den 10. november 1994, den 31. marts 1995, den 27. juni 1995, den 19. december 1995, den 22. januar 1996, den 5. december 1996 og den 11. februar 1997. Den 22. november 1995 blev der givet yderligere forklaringer på et møde mellem repræsentanter for Kommissionen og den italienske regering.

II

(6) I begyndelsen af 1996, da den i 1994 indledte procedure stod for at afsluttes med en delvis negativ beslutning, fik Kommissionen gennem pressen kendskab til andre foranstaltninger, som offentlige selskaber skulle have været inddraget i, og som mærkbart skulle have ændret Selecokoncernens struktur. Der var bl.a. tale om: a) udskillelse fra moderselskabet af de erhvervsmæssige virksomhedsformer og betalingsfjernsynet og disses samling i selskabet Seleco Multimedia, hvis kapital på 30 mia. ITL skulle være ligeligt fordelt på Seleco Italtel (50 % privat, 50 % offentligt) og på Friulia (offentligt), b) et obligationslån på 12 mia. ITL, udstedt af Seleco og tegnet af en pool af offentlige og private banker, c) et konvertibelt lån på 12 mia. ITL til Seleco bevilget af Friulia, d) indløsning til 20 mia. ITL af den tilbageværende del af gælden på 66 mia. ITL, som Seleco havde til REL, og e) forpligtelse fra Italtels side til at overtage nævnte obligationslån, der var bevilget af Friulia.

(7) Ved skrivelse af 19. november 1996 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om nærmere oplysninger om disse støtteforanstaltninger. Svarene fra de italienske myndigheder nåede frem til Kommissionen den 5. december 1996 og den 11. februar 1997.

I skrivelserne hævdede de italienske myndigheder, at Italtels og Friulia's investeringer i Seleco Multimedias kapital svarede til god forretningsskik for en privat investor, eftersom selskabet ved erhvervelse af Seleco Multimedia havde erhvervet bl.a. dettes knowhow. For så vidt angår obligationslånet på 12 mia. ITL, der var bevilget Seleco af et konsortium af banker, samt det lån, der var bevilget af Friulia, hævdede de italienske myndigheder, at der var tale om et lån på markedsvilkår. Med hensyn til Selecos indløsning af den tilbageværende gæld til REL på 66 mia. ITL til 20 mia. hævdede de italienske myndigheder, at det ajourførte lånebeløb var begrundet i store vanskeligheder på markedet for elektroniske forbrugsvarer i Italien. Endelig forklarede de italienske myndigheder, at der ikke fandtes nogen forpligtelse fra Italtels side til at overtage det obligationslån, der var bevilget af Friulia til Seleco.

(8) Ved beslutning, der blev meddelt den italienske regering ved skrivelse af 18. februar 1998 [1], udvidede Kommissionen den i artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure, således at den samtidig kunne undersøge alle de indtil da vedtagne støtteforanstaltninger og opnå yderligere oplysninger om nye støtteforanstaltninger, der i mellemtiden måtte være kommet til, til fordel for Seleco.

III

(9) Den italienske regering reagerede ikke på Kommissionens beslutning, og den sendte ikke de udbedte oplysninger på trods af en rykker af 15. juli 1998, hvori der blev gjort opmærksom på, at der ville komme et pålæg, hvis ikke der kom svar. Først ved telefax af 21. september 1998 meddelte de italienske myndigheder formelt, at en italiensk dommer den 17. april 1997 havde erklæret Seleco konkurs.

(10) Som følge af meddelelsen anmodede Kommissionen ved skrivelse af 29. september 1998 den italienske regering om yderligere oplysninger vedrørende a) status over Selecos afvikling, b) fortegnelse over offentlige og private fordringshavere samt størrelsen af disse fordringer, c) eventuel ydelse af anden støtte end den, der var omfattet af den i 1994 indledte procedure, som blev udvidet i 1998, samt d) eventuel anvendelse af Selecos forretningsmæssige virksomhedsformer, særlig med henblik på oprettelse af andre industriprojekter. Kommissionen spurgte endvidere, om det var muligt at e) indskrive nye fordringer i konkursmassen, også med henblik på eventuel tilbagesøgning af støtte, der i mellemtiden måtte være blevet erklæret uforenelig med fællesmarkedet.

[1] Beslutning af 4.2.1998 (EFT C 155 af 20.5.1998, s. 24).

(11) Ved skrivelse af 7. oktober 1998 svarede de italienske myndigheder på Kommissionens skrivelse af 29. september 1998, idet de anførte, at deres tjenestegrene først havde fået kendskab til Kommissionens beslutning af 18. februar om udvidelse af den i artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure ved rykkeren af 15. juli 1998. Dette er så meget desto mere overraskende, som Kommissionen netop den 18. februar sendte beslutningens ordlyd til Italiens Faste Repræsentation. Endvidere meddelte de italienske myndigheder Kommissionen, at de ikke var i stand til at svare på de fremsatte spørgsmål i løbet af de 15 arbejdsdage, som Kommissionen havde sat som frist.

(12) Ved skrivelse, der indgik den 17. november 1998, svarede de italienske myndigheder på Kommissionens skrivelse af 29. september 1998. Nærværende beslutning forbliver imidlertid nødvendig, eftersom de givne oplysninger ikke omfatter en fuldstændig fortegnelse over Selecos offentlige og private fordringshavere. Endvidere udgør de i nærværende beslutning omhandlede anmodninger yderligere og mere udførlige anmodninger i forhold til dem, der var indeholdt i skrivelsen af 29. september 1998.

(13) På grundlag af de foreliggende oplysninger er Kommissionen ikke i stand til at udtale sig om, hvorvidt den støtte, der er ydet selskabet Seleco, er forenelig med traktaten.

IV

(14) I overensstemmelse med Domstolens retspraksis [1] har Kommissionen, dersom den konstaterer, at der er indført uanmeldte støtteforanstaltninger eller ændret i disse, bemyndigelse til efter at have givet den pågældende medlemsstat lejlighed til at udtale sig desangående ved en foreløbig beslutning i afventning af udfaldet af undersøgelsen af støtteforanstaltningen at pålægge nævnte stat inden udløbet af en af Kommissionen fastsat frist at fremsende alle de dokumenter og oplysninger, som er nødvendige for at vurdere, om støtteforanstaltningerne er forenelige med fællesmarkedet.

(15) Giver den italienske regering ikke de udbedte oplysninger, vil Kommissionen vedtage en beslutning på grundlag af de oplysninger, som den er i besiddelse af —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Senest 15 arbejdsdage efter nærværende beslutnings meddelelse giver Italien Kommissionen alle de oplysninger, som er nødvendige, for at den kan undersøge, om den støtte, der er ydet selskabet Seleco af regionen Friuli-Venezia Giulia gennem selskabet Friulia og af den italienske stat gennem finansieringsselskabet Ristrutturazione Elettronica og nogle offentlige banker eller på en hvilken som helst anden måde, er forenelig med fællesmarkedet.

Artikel 2

1. Italien skal give de oplysninger, der blev anmodet om ved skrivelse af 18. februar 1998 og af 29. september 1998.

2. Italien skal endvidere:

a) angive, om der er ydet anden støtte til selskabet Seleco SpA ud over den, der omhandles i beslutningen om iværksættelse af den i artikel 93, stk. 2, fastsatte procedure, samt i den beslutning om udvidelse, der blev meddelt den italienske regering ved skrivelse af 18. februar 1998

b) anføre de begrundelser af økonomisk og forretningsmæssig art, der måtte have fået Seleco SpA til i 1996 at udskille en del af sine virksomhedsformer for at samle disse i et andet selskab, Seleco Multimedia, samt at redegøre for moderselskabets budgetsituation på tidspunktet for udskillelsen. Endvidere skal der fremlægges en udførlig rapport over de ændringer i Seleco Multimedias aktionærstruktur, der har fundet sted fra selskabets oprettelse og indtil i dag

c) angive, om virksomheden, inden den blev erklæret konkurs, har været underkastet kontrolleret forvaltning, som omhandlet i artikel 187 ff. i kongeligt dekret nr. 267 af 16. marts 1942 (lov om konkurs), eller har fortsat sit virke på grundlag af en forebyggende overenskomst som omhandlet i artikel 160 ff. i lov om konkurs. I begge tilfælde skal der fremlægges en udførlig rapport om Seleco SpA's virksomhed, en fortegnelse over, hvilke fordringshavere der er medlemmer af det udvalg, der blev nedsat i forbindelse med den kontrollerede forvaltning eller den forebyggende overenskomst, samt en kopi af referaterne af møderne i dette udvalg på tidspunktet for drøftelsen samt vedtagelsen af den kontrollerede forvaltning eller tiltrædelsen af den forebyggende overenskomst, og det skal angives, hvilke fordringer staten har over for Seleco SpA med hensyn til skatter og afgifter, socialsikringsbidrag eller offentlig støtte til fordel for arbejdstagerne

[1] Dom af 14. februar 1990 i sag C-301/87, Boussac, Sml. 1990, s. I-307, og dom af 13. april 1994 i de forenede sager C-324/90 og 342/90, Tyskland og Pleuger Werthington mod Kommissionen, Sml. 1994, s. I-1173.

d) dersom selskabet ikke har været underkastet kontrolleret forvaltning, eller der ikke er indgået forebyggende overenskomst, angive omstændighederne for konkurserklæringen i 1997, idet det skal anføres, om staten har gjort fordringer gældende over for Seleco SpA med hensyn til skatter og afgifter, socialsikringsbidrag eller offentlig støtte til fordel for arbejdstagerne; Italien skal angive sagsøgeren med kopi af passivopgørelsen ved konkursen, fortegnelse over anerkendte fordringshavere, størrelsen af disses fordringer og disses rang. Endvidere skal det angives, hvor langt man er nået med konkursproceduren, og der skal gives udførlige oplysninger om eventuelle tilbagekaldelser

e) oversende en udførlig rapport om alle de forretningsmæssige og finansielle former for virksomhed, som Seleco SpA har iværksat efter konkurserklæringen. I dette tilfælde skal der ud over angivelse af retsgrundlag og økonomiske begrundelser anføres: i) en fortegnelse over de fordringshavere, der deltager i et eventuelt fordringshaverudvalg, og en kopi af udtalelserne fra udvalget om betimeligheden af at starte eller fortsætte den pågældende form for virksomhed, samt ii) statens fordringer over for Seleco SpA med hensyn til skatter og afgifter, socialsikringsbidrag eller offentlig støtte til fordel for arbejdstagerne

f) fremsende en udførlig beskrivelse af fremgangsmåden for afvikling af aktiverne i Seleco SpA fra datoen for konkurserklæringen indtil nu samt af vilkårene for overførsel af nævnte virksomheds forretningsmæssige aktiver

g) angive vilkårene for fordeling mellem fordringshaverne ved konkursen af udbyttet af salget af aktiverne i Seleco SpA. Er fordelingen sket på grundlag af en konkursoverenskomst, skal de økonomiske begrundelser herfor angives med kopi af forslaget til overenskomst, kopi af referatet af det møde, hvor fordringshaverudvalget godkendte forslaget, og kopi af godkendelsen af selve overenskomsten.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. december 1998.

På Kommissionens vegne

Karel VAN MIERT

Medlem af Kommissionen